

de penge, de skal hæve, og ikke hæver for mange penge.

Og derfor er vores opfattelse, at i stedet for, at det i disse situationer altid er den ældre og svage, der bliver sorteper, bør kommunen gå ind og påtage sig ansvaret og sørge for, at det økonomiske mellemværende bliver udredet, sådan at hjemmehjælpsmodtageren eller plejehjemsbeboeren i hvert fald ikke lider noget økonomisk tab. Og derefter kan kommunen så sørge for, at pengene kommer tilbage til kommunekassen, ved at søge regres hos den pågældende medarbejder, men således, at det er kommunen som arbejdsgiver, der fører sagen, frem for at det overlades til den ofte meget svage ældre at skulle gøre det.

Så sent som i forgårs var der jo et Ritzautelegram om, at man i Næstved Kommune havde holdt mund over for de pårørende om, at en hjemmehjælper i august fik 2 måneders betinget fængsel for at have lænset deres gamle, 86-årige faster for 60.000 kr. Og man havde end ikke overvejet at fortælle de pårørende, at det var der faktisk en medarbejder der havde gjort! Hjemmehjælperen er ganske vist dømt til at betale pengene tilbage, men det kan hun ikke, og hvad skal den ældre så gøre, for pengene er jo væk?

Og den ældre havde altså tillid til, at de folk, som kommunen sender ud, udfører et hæderligt stykke arbejde, og det kan man også være sikker på i 99,9 pct. af tilfældene, men i den sidste 0,1 pct., hvor det går galt, må det være kommunen, der bærer ansvaret for sine medarbejdere, og ikke de ældre selv, der skal prøve at redde pengene hjem. Det kan vi ganske enkelt ikke være bekendt over for de ældre, og derfor har vi fremsat forslaget, og derfor genfremsætter vi forslaget nu.

Men i virkeligheden er genfremsættelsen af forslaget jo i øvrigt også sket, fordi vi i sidste samling kun nåede at førstebehandle forslaget, og det vil sige, at fordi det var så sent på folketingsåret, nåede vi ikke den meget grundige udvalgsbehandling, hvor vi kan komme i dybden med disse ting og også få belyst nogle af ting, som har været rejst under debatten i dag, og derfor er det selvfølgelig relevant at genfremsætte forslaget, så det også kan få en seriøs behandling i udvalget, inden vi når frem til at trykke på de røde eller de grønne knapper.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg har ingen indvendinger imod, at Fremskridtspartiet genfremsætter forslaget. Det gør vist de fleste partier herinde, inklusive både Venstre og De Konservative og Enhedslisten, hvis vi synes, det er betimeligt, og det kan også være, at vi får belyst nogle flere ting.

Men sagen er, at det, det handler om, er, at der hvert år muligvis er en håndfuld sager, hvor hjemmehjælpere har beriget sig på de ældre – og fy skamme, det skal de lade være med, og det skal de straffes for – men at sandsynligheden for, at de ældre bliver berøvet deres værdier ved indbrud af en eller anden art, formodentlig er langt større, og at det i virkeligheden, hvis man laver noget statistik på det, viser sig at være et langt større problem. Men det må vi jo så prøve at få belyst under udvalgsarbejdet.

Og jeg synes nok, det er at rette smed for bager, når det faktisk forholder sig sådan, at man tilfældigvis kan finde en håndfuld tilfælde, som selvfølgelig altid når frem til pressen på et eller andet tidspunkt, fordi det er gode historier. For det er ganske vist rigtigt, at der er tale om tillidsbrud, som hr. Tom Behnke siger, men det vil det jo også være, hvis en medarbejder hos Tele Danmark eller en håndværker eller en ansat hos en håndværker eller entreprenør kommer ind i mit hjem for at lave noget og så beriger sig.

Det er altså også et tillidsbrud, for man må jo også her gå ud fra, at der ikke bliver stjålet noget, og hvorfor skal disse firmaer så ikke også bare betale regningen, hvis nogle af deres medarbejdere får lyst til at stjæle hos kunderne?

Det går simpelt hen ikke at begynde at indføre sådan nogle principper. Men derfor synes jeg selvfølgelig, det er udmærket at få undersøgt, hvor mange det egentlig handler om.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Det var en bager for smed, der blev rettet – hos Wessel.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.